

намичностъ и мекота, не е чиста. Щомъ не е чиста, тя не е здравословна.

Съвременнитѣ хора се интересуватъ за доброкачествеността на водата дотолкова, доколкото се интересуватъ и за постѣпкитѣ си. Коя постѣпка е добра? Представете си, че нѣкой вашъ приятелъ ви носи кошница, пълна съ грозде, ябълки или круши. Какво трѣбва да направите съ тия плодове? Можете ли да ги изядете изведнѣжъ? Не можете. Щомъ не можете да ги изядете изведнѣжъ, трѣбва ли да ги хвърлите? Ако ги хвърлите, вие не сте ги оценили, а това ще огорчи приятеля ви. Вие трѣбва всѣки день да ядете по единъ два-плода, докато се свършатъ. Като ядете, трѣбва да събирате семкитѣ и да ги посадите. Това е добра постѣпка. Защо? Защото и външнитѣ, и вътрешнитѣ линии на поведение си отговарятъ. Добри обуца сж ония, външнитѣ линии на които отговарятъ на линиитѣ на крака. Значи, всѣка мисль, на която линиитѣ се съвпадатъ съ линиитѣ на човѣшкия умъ, на човѣшкото сърдце, на човѣшката воля, на човѣшката душа и на човѣшкия духъ, има красива форма. Приемете ли такава мисль, задрѣжете я въ себе си, обработете я добре и отплатете ѝ се, както трѣбва. Всѣка мисль, линиитѣ на която не отговарятъ на линиитѣ на човѣка, предизвиква стѣгане, както стѣгатъ тѣснитѣ, несполучливо направени обуца. Мисли, които правятъ човѣка инвалидъ, не сж прави. И въ религиозно отношение има мисли, чиито линии не се съвпадатъ съ